Pregaria.cat

Entrada

Francis Van der Lugt

Per pregaria.cat el dg., 27/04/2014 - 09:00

"Un home emmascarat el va treure de casa, el va apallissar i li va disparar dos trets. Després va fugir ràpidament ".

El P. Francis, 75 anys, holandès, més de 40 anys a Síria, vivia a la ciutat de Homs des de feia temps i compartia la situació de la gent, sense fer diferència entre cristians i musulmans. Feia poques setmanes no va voler marxar durant una treva per tal de viure al costat dels que es quedaven.

A l'espai virtual uns pocs companys estem vetllant el seu cos mort. Sabem que molts més arreu del món ens acompanyen, així com moltíssima gent, profundament afectada per una mort tan injusta i cruenta. Hem embolcallat el seu cos amb uns llençols i les restes del seu cap amb una roba morada que hem trobat al vell armari de la sagristia de la parròquia. Al costat del cadàver del Francis una espelma encesa, ens recorda el seu bateig i la llum de la Pasqua; la gran promesa de l'abraçada eterna.

Un dia, ja fa anys, els seus pares estaven de gran festa, tenien un nou fill i volien posar-li el nom de Francesc. Nen, adolescent, jove.... fins a entrar a la comunitat de la Companyia de Jesús i, ben aviat, aquella veu interior de marxar a l'encontre dels països de l'Orient Pròxim, a la terra on va començar el seu itinerari de fe i esperança el patriarca Abraham.

Francis es va establir a Síria; durant més de 40 anys va estar al servei de les comunitats cristianes i va establir amistat amb musulmans, jueus i persones de tota mentalitat i condició. .... una vida donada, una vida pels altres, una vida plena de llum, una vida en la qual brillava la flama interior que, com aquesta que ara dóna llum a la foscor d'aquesta cambra, era d'amor, de consol i d'acollida. Finalment el van assassinar com el seu Mestre, el seu Senyor, l'Amor de la seva ànima.

El segle XX i el segle XXI ha estat i segueix sent un temps de molts màrtirs per la fe, la caritat, la justícia i la igualtat entre els fills i les filles de Déu. Francis entrà ja a la llista de tants i tantes que han estat segats abans d'hora perquè molestaven a uns poders de mort que no volen la pau, la justícia, els drets humans, la fe i l'amor d'un Deu que adorem a la creu. La creu un vertader absurd per a la raó humana i un verdader signe de fins a on pot arribar l'amor.

I també milions de morts anònims, per causa de guerres, atemptats, fam, malalties curables, envelliments prematurs, angoixes...etc que omplen el martirologi humà . A cadascun d'ells el Senyor els ha acollit en aquella abraçada sense fi de la qual va parlar Jesús en la paràbola del pobre Llàtzer.

Gràcies, Francis, gràcies milions de Francis, un altre món és possible, es port construir una casa diferent per a la nostra humanitat, en recordar-te seguim decidits a ser pedres vives d'aquest edifici en construcció. I convidem a tothom que reflexioni davant de la Creu de Jesús. Què en volem fer de la resta de vida que ens queda.

Què vull fer-ne de la resta de la vida que encara tinc? Jesús, dóna llum a la meva ment, i amor al meu cor.

Jesús Renau sj.